

De sønderjyske piger

Tekst: Holger Drachmann, 1877

Melodi: Peter Lorenzen, 2016

1. De vog dem; vi grov dem en grav i vor have,
lagde dem ved siden af den alfarvej;
alle vore blomster skal smykke deres grave,
sønderjyske piger, I forglemme det ej!
Hvem gemmer vi vel ellers vore kranser til! ... .. Søster, hvad er det du siger?
Lad fjenden plukke blomster derude hvor han vil:
Nælder hos de sønderjyske piger.

2. De ligger og lytter i jorden dernede,
lytter til hvert fodtrin på den alfarvej,
lytter, om på landsmål en læbe vil bede,
sønderjyske piger, I forglemme dem ej!
Og skulle vi vel have så glemsomt et sind; ... .. Søster, hvad er det du siger?
De døde har vi tegnet os i hjerterne ind;
de bor hos de sønderjyske piger.

3. Men ak, de kan ængstes; for tiden henrinder,
jævnende, som støvet langs den alfarvej.
Fjenden vil sig ægte de blegnende kinder,
sønderjyske piger, I forglemmer jer ej!
Nej, heller ´ vi os vier til den døde soldat; ... .. Søster, hør efter, hvad vi siger!
Lad tøjterne ved Elben være tysken parat,
enker er de sønderjyske piger!

Efter tabet af Sønderjylland i 1864 blev Kolding en grænseby. Herfra foretog Drachmann en del rejser til de tidligere danske landområder, hvor han søgte inspiration til sin bog "Derovre fra grænsen". I denne bog indgår bl.a. digtet "De sønderjyske piger" (De vog dem, vi grov dem).

Bogen udkom i 1877 og blev en stor succes, især i Sønderjylland, hvor den (og ikke mindst digtet "De sønderjyske piger") var med til at samle danskerne om en fælles fædrelandsbevidsthed.

Desuden gav bogen næring til håbet om en genforening (som dog først kom i 1920). Inspirationen til "De sønderjyske piger" fik Drachmann hos ægteparret Jørgen og Kathrine Fink, som i deres forhav i den lille by Bøffelkobbøl (ikke langt fra Dybbøl) havde begravet to danske soldater: Dragon Jens Christensen fra Spjellerup på Stevns og infanterist Hans Hansen fra Kyse nord for Næstved. De var begge faldet for prøjsernes kugler i et slag ved Bøffelkobbelskoven den 22. februar 1864. De to soldater blev efter slaget bragt ind i huset – hårdt sårede. De døde dog begge af deres sår.

Mindeplade ved gravstenen i Bøffelkobbøl.
Foto: Peter Lorenzen, 2017.

Efter forgæves at have kontaktet de danske myndigheder angående begravelsen af de to danske soldater, svøbte ægteparret de faldne soldater i dragonens blå kappe og be gravede dem i forhaven.

Graven kan ses den dag i dag, og hvert år, den 22. februar kl. 11.00 afholdes en lille mindehøjtidelighed med taler, sang og faner fra forskellige foreninger og militære enheder.

Efter en snak med ægteparret Fink, tog Drachmann hjem til sit hotel i Sønderborg, hvor han samme dag skrev digtet "De sønderjyske piger".

Førstelinien lyder: "De vog dem, vi grov dem en grav i vor have".

Betydningen er: De (tyskerne) dræbte de to danske soldater, og vi (Jørgen og Kathrine Fink) be gravede dem i vor have.

Det er altså ægteparret Fink, som taler i digtet og opmuntrer og formaner de sønderjyske piger om aldrig at glemme denne begivenhed, – og i øvrigt at holde sig langt væk fra tyskerne.

Huset i Bøffelkobbøl, hvor graven findes, ligger lige ud til Amtsvejen mellem Nybøl og Dybbøl – "ved siden af den alfarvej", som Drachmann skriver i sit digt.

Kathrine og Jørgen Fink valgte havens bedste plads til graven, og de passede den til deres død i 1905.

Nu er det "De Danske Våbenbrødre", som tager sig af graven.

Mindehøjtidelighed ved graven i Bøffelkobbøl den 22. februar 2017.

Foto: Peter Lorenzen, 2017.

Bøffelkobbølhuset set ude fra landevejen med de to faldne soldaters grav i forhaven.

Foto: Peter Lorenzen, 2016.